

ת"פ 56177/03/18 - המאשימה: מדינת ישראל נגד מוחמד עוודאללה, אחמד ג'ווליס, מחפוד' חאפז דרבאס

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 56177-03-18 מדינת ישראל נ' עווד אלה(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופטת דנה כהן-לקח

בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סאמי חוראני ועו"ד נועה

עזרא (פמ"י)

נגד

הנאשמים:

1. מוחמד עוודאללה (עציר)

ע"י ב"כ ריאד סוואעד

2. אחמד ג'ווליס (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מופיד חאג'

3. מחפוד' חאפז דרבאס (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד פארס מוצטפא

גזר דין

1. ביום 24.1.2019 הורשעו שלושת הנאשמים לפי הודאתם בעבירות שיוחסו להם בכתב-אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון (להלן: כתב-האישום המתוקן או: כתב האישום). לפי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, בין הסוכן מטעם משטרת ישראל (להלן: הסוכן) לבין נאשמים 1-2 הייתה היכרות קודמת בת מספר שנים על רקע עבודה משותפת באולם אירועים. בעקבות שיחות שהסוכן קיים בעבר עם הנאשם 1, ידע הסוכן שלנאשם 1 ישנה גישה לכלי נשק. על רקע זה, ביצעו הסוכן והנאשמים עסקאות בנשק כמפורט באישומים נשוא כתב-האישום:

נאשם 1 הורשע לפי הודאתו בארבע עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק), וזאת במסגרת אישומים מס' 1, 3, 6 ו- 7. נאשם 2 הורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק, וזאת במסגרת אישומים מס' 5 ו- 7. נאשם 3 הורשע לפי הודאתו בעבירה אחת של עסקה אחרת בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק, וזאת במסגרת אישום מס' 2. יוער כי אישום מס' 4 נמחק מכתב-האישום המתוקן במסגרת הסדר-הטיעון.

2. הצדדים לא באו בהסכמה עונשית במסגרת הסדר-הטיעון ביניהם, וכל צד נותר חופשי בטיעונו. לבקשת הנאשמים 2 ו- 3, הוגשו תסקירי שירות מבחן בעניינם טרם שמיעת הטיעונים לעונש (ב"כ הנאשם 1 נמנע מלבקש תסקיר בעניין מרשו). נוכח העובדה שכל נאשם הודה והורשע באישומים שונים כאשר לכל נאשם נתונים פרטניים המאפיינים אותו, אדון להלן בעניינו של כל נאשם בנפרד.

נאשם 1 - מוחמד עוודאללה

עמוד 1

(א) עיקרי העובדות

3. כאמור, הנאשם 1 הורשע לפי הודאתו בארבע עבירות של סחר בנשק ביחס לארבעה אישומים: בהתאם לאישום הראשון, בעקבות פניית הסוכן אל הנאשם 1, מכר הנאשם 1 לסוכן ביום 23.11.2017 אקדח חצי אוטומטי מסוג Helwan ומחסנית תואמת. הסוכן שילם לנאשם 1 18,000 ₪. מתיאור העובדות באישום הראשון עולה כי במסגרת המשא-ומתן שקדם לעיסקה, הנאשם 1 הציע לסוכן אקדח נוסף יקר יותר, וכן רובה סער מסוג תבור. עוד עולה מתיאור העובדות, כי הנאשם 1 הביא את האקדח שנמכר לסוכן, מרכב אחר שחנה בסמוך למקום עריכת העסקה.

בהתאם לאישום השלישי, הסוכן ביקש לרכוש מהנאשם 1 מטען חבלה המופעל באמצעות שלט, והכולל מגנט לצורך הצמדתו לכלי רכב. בתגובה, הנאשם 1 מסר לסוכן כי יוכל לספק לו מטענים בגדלים ובמחירים שונים: מטען קטן תמורת 5,000 ש"ח, מטען בינוני תמורת 8,000 ₪, ומטען גדול תמורת 15,000 ₪. בהמשך, נפגשו השניים ביום 4.12.2017 בביתו של נאשם 1. האחרון חבש כפפות והביא לסלון ביתו מטען חבלה שהזמין מאחרים עבור הסוכן. הנאשם 1 הסביר לסוכן על המטען ומרכיביו, הנחה את הסוכן כיצד להפעיל את המטען, ואף הדגים לסוכן את הפעלת המטען כאשר יזם פיצוץ מבוקר מחוץ לביתו. בשלב זה, רכש הסוכן מהנאשם 1 מטען חבלה שהכיל: תערובת נפץ ואבק שריפה, צינור מתכת, אמצעי ייזום, מערכת הפעלה אלחוטית הכוללת משדר ומקלט בעל אנטנה טלסקופית תואמת, וכן מגנט שחובר למטען ואיפשר להצמידו לגוף מתכתי. בתמורה למטען החבלה האמור, שילם הסוכן לידי הנאשם 1 18,000 ₪.

בהתאם לאישום השישי, בתחילת חודש פברואר 2018 התקשר הנאשם 1 לסוכן, והציע לו לרכוש ממנו מטען חבלה המופעל באמצעות שלט. הסוכן השיב שיבדוק אם יש לו לקוח שמעוניין במטען החבלה המוצע. בין השניים התנהל משא ומתן אודות מחיר מטען החבלה, מיקום הפגישה ועוד. ביום 19.2.2018 נפגשו השניים ברכבו של הסוכן. הנאשם 1 מסר לסוכן את השלט המפעיל את מטען החבלה, והסביר לו על אופן הפעלת המטען. הסוכן מסר לידי הנאשם 1 סך של 28,000 ₪ במזומן. לאחר מכן, השניים ניגשו לרכב אחר שחנה בסמוך, והוציאו מתא המטען של הרכב האחר את מטען החבלה שהכיל: תערובת נפץ ואבק שריפה, צינור מתכת, אמצעי ייזום, וכן מערכת הפעלה אלחוטית הכוללת משדר ושני מקלטים אלחוטיים. הסוכן הניח את מטען החבלה ברכבו, ואז מסר לנאשם 1 סך נוסף של 2,000 ₪.

בהתאם לאישום השביעי, ביום 14.2.2018 התקשר הנאשם 1 לאדם אחר והציע לו לרכוש עמו נשק חדש עם כוונת וידית שמחירו 70,000 ₪, וזאת כדי לסחור בו. האחר השיב לנאשם 1 כי מצבו הכלכלי אינו בטוב. עוד באותו היום התקשר הנאשם מס' 2 לסוכן והציע לו לרכוש רובה סער. בין הסוכן לנאשם מס' 2 התנהל משא ומתן אודות מועד העסקה ומחיר הנשק, במהלכו הנאשם מס' 2 אמר לסוכן כי הנאשם 1 יביא לו את הנשק. בעקבות אותו משא-ומתן, ביום 20.2.2018 נפגשו הסוכן והנאשם 1 ברכבו של הסוכן. באותו מפגש, הנאשם 1 מכר לסוכן נשק דמוי רובה סער M-4. הסוכן בדק את הנשק בירי כדור, ואז שילם לנאשם 1 סך של 72,000 ₪. מתיאור העובדות באישום השביעי, עולה כי הנאשם 1 הביא את הנשק שנמכר לסוכן, מתא מטען של רכב אחר שחנה בסמוך למקום עריכת העסקה.

(ב) טיעוני הצדדים לעונש

4. לשיטת ב"כ המאשימה, הנאשם 1 הוא הדמות הדומיננטית בעסקאות הנשק שבוצעו מול הסוכן. ב"כ המאשימה הפנה בטיעונו לאסמכתאות מן הפסיקה, וטען כי יש לקבוע שני מתחמים נפרדים לעונש בעניינו של הנאשם 1: מתחם אחד לגבי שני האישומים הראשונים בזמן, ומתחם שני לגבי שני האישומים האחרונים בזמן, וזאת נוכח פער הזמנים בין האישומים האמורים. לגישת המאשימה, מתחם העונש ההולם לגבי האישומים הראשון והשלישי, נע מ- 5 עד 9 שנות מאסר בפועל. מתחם העונש ההולם לגבי האישומים השישי והשביעי, נע מ- 6 עד 10 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 1 עונש של 11 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי משמעותי.

מנגד, ב"כ הנאשם 1 עתר לקבוע מתחם עונש הולם אחד כולל עבור ארבע עבירות הסחר בנשק בהן הורשע מרשו. הסנגור טען לפני כי הסוכן המשטרתי יזם את ביצוע העבירות, וכי מרשו אינו המקור של הנשקים שנמכרו. עוד נטען כי הסיבה לביצוע העבירות נעוצה במציאות כלכלית קשה ובצורך לפרנס את ילדיו של הנאשם 1 ואת הוריו החולים. הסנגור הפנה בטיעונו לאסמכתאות מן הפסיקה, וטען כי מתחם העונש ההולם את כלל העבירות בהן הורשע הנאשם 1, נע מ- 2 עד 5 שנות מאסר בפועל. לגבי גזירת העונש בגדרי המתחם הנוטען - הסנגור עמד על כך שלנאשם 1 יש ילדות שגדלות ללא אב, וכן הורים חולים. הוא הדגיש כי מרשו נטל אחריות על מעשיו והודה בהם, וטען כי עברו הפלילי של הנאשם 1 אינו מכביד. לפיכך, עתר הסנגור למקם את עונשו של הנאשם 1 בחלק התחתון של המתחם הנוטען, ולהסתפק ב- 3 שנות מאסר בפועל.

הנאשם 1 בדבריו לפני ביקש להתנצל והביע חרטה על מעשיו.

(ג) ריבוי עבירות

5. כאמור, המאשימה טענה כי יש לקבוע שני מתחמי ענישה הולמת נפרדים בעניינו של הנאשם 1, ואילו הסנגור טען כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לארבע העבירות בהן הורשע מרשו. לאחר בחינת הדברים, אני סבורה כי יש לראות בארבעת האישומים בהם הורשע הנאשם 1 משום אירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולמת לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין. כך, שכן מדובר באותה תכנית עבריינית של מכירת נשקים לאותו סוכן משטרתי תמורת בצע כסף, וזאת באמצעות שיטת פעולה דומה, במהלך פרק-זמן רציף יחסית של כארבעה חודשים (מסוף נובמבר 2017 עד סוף פברואר 2018), תוך קשר ענייני הדוק בין האישומים, ותוך שהנאשם 1 משמש מבצע עיקרי בכלל האישומים (ראו והשוו: ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015)).

לצד זאת, אציין כי במסגרת קביעת המתחם לאירוע בכללותו, יהיה מקום ליתן משקל לכך שכל אחד מארבעת האישומים לפיהם הורשע הנאשם 1, מהווה "מעשה" נפרד כמובנו של מונח זה בסעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. ברי כי טיב ומספר ה"מעשים" בגינם הורשע הנאשם 1, ישוו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם הכולל בגין אותם המעשים.

(ד) קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1

6. **הערכים החברתיים המוגנים** במסגרת עבירות בנשק, ובכלל זה עבירת הסחר בנשק, הם הגנה על שלום

הציבור וביטחונו, וכן שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם מפני תוצאות הרסניות שעלולות להיגרם בגין שימוש בנשק חם על-ידי מי שאינו מיומן בכך, או על-ידי גורמים עבריינים או גורמי טרור שהנשק עלול לעבור מיד ליד ולהגיע אליהם.

7. בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירות - הנאשם 1 מכר לסוכן משטרה חצי אוטומטי ומחסנית תואמת תמורת 18,000 ₪; מטען חבלה כולל אמצעי הצמדה לכלי רכב תמורת 18,000 ₪ (להלן: מטען החבלה הראשון); מטען חבלה נוסף תמורת 28,000 ₪ ועוד 2,000 ₪ (להלן: מטען החבלה השני); ונשק דמוי רובה סער M-4 תמורת 72,000 ₪. למקרא עובדות כתב-האישום המתוקן עולה בבירור כי הנאשם 1 היווה דמות דומיננטית בביצוע ארבע עסקאות הסחר מול הסוכן, כך שחלקו היחסי הוא משמעותי. בשתי העסקאות הראשונות (אישומים ראשון ושלישי), הסוכן היה מי שפנה לנאשם 1 ויזם את ביצוע העסקאות, אולם הנאשם 1 היה זה שהציע לסוכן במסגרת אותן עסקאות רכישת כלי נשק נוספים. זאת ועוד; בעסקה השלישית בזמן (האישום השישי), הנאשם 1 היה זה שפנה מיוזמתו לסוכן והציע לו לרכוש ממנו מטען חבלה. בעסקה הרביעית בזמן (אישום שביעי) הנאשם 1 פנה מיוזמתו לאדם אחר כדי שירכוש עמו נשק על-מנת שיסחרו בו יחדיו, אולם אותו אחר סירב לכך נוכח מצבו הכלכלי. בהמשך, העסקה בין הנאשם 1 לסוכן יצאה אל הפועל תוך מעורבות של נאשם מס' 2, כאשר הנאשם 1 היה זה שמסר את הנשק לידי הסוכן, וכן קיבל לידי את התמורה הכספית. ודוק, גם אם הנאשם 1 אינו המקור הראשוני של ארבעת הנשקים שנמכרו, עולה מעובדות כתב-האישום המתוקן כי לנאשם 1 נגישות גבוהה לסוגי נשק מגוונים אותם הוא מסוגל לספק תוך פרק זמן קצר, לרבות נשקים התקפיים שפגיעתם הפוטנציאלית היא רבה, כגון נשק דמוי רובה סער ומטעני חבלה. אעיר כי הנאשם 1 לא נרתע מלמכור לסוכן נשקים מן הסוג האמור, גם כאשר היה ידוע לו כי השימוש שיעשה בהם אינו תמים, כגון מטען חבלה שהסוכן ביקש במפורש שיכלול מגנט לצורך הצמדתו לכלי רכב. זאת ועוד; מהעובדות בהן הודה הנאשם 1 ניתן ללמוד כי הנאשם 1 הוא זה שניהל את המשא-ומתן מול הסוכן, ובידיו היה הידע להסביר על כלי הנשק השונים ועל אופן הפעלתם, לרבות מטעני החבלה. אזכיר כי את מטען החבלה הראשון החזיק הנאשם 1 בביתו, ואף ביצע לפני הסוכן פיצוץ מבוקר מחוץ לבית כדי להדגים את אופן הפעלת המטען. כל אלה מהווים נסיבות לחומרה, עקב הסיכון והתעוזה הכרוכים במעשים אלה. בכל ארבעת האישומים, קיבל הנאשם 1 את מלוא התמורה הכספית לידי. בסך הכל, קיבל הנאשם 1 לידי במסגרת ארבע העסקאות בגין הורשע, סכום כולל של 138,000 ₪. גם אם אניח כי היה על הנאשם 1 להתחלק בסכום זה עם אחרים, לא ניתן להתעלם מכך שסכומי כסף גדולים שולמו מלכתחילה אליו.

מבחינת הנזק שנגרם - ביצוע העבירות לא גרם לנזק בפועל, שכן הנשקים נמכרו לסוכן משטרה. עם זאת, הנאשם 1 לא ידע בשעת אמת כי הוא סוחר עם סוכן, וממילא לא ידע האם הנשקים יגיעו לגורם עברייני או עוין. נוכח טיב הנשקים, סוגם, תקינותם, והתחמושת שהתלוותה אליהם (למשל: מכירת אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית תואמת, וכן שני מטעני חבלה עם מכלול הרכיבים הנדרשים להפעלתם), ברי כי פוטנציאל הנזק שהיה עלול להיגרם אילו הגיעו נשקים אלה לגורמים עבריינים או עוינים, הוא רב.

הסנגור טען לפניי שהסיבה לביצוע העבירות על-ידי מרשו, הייתה מצוקה כלכלית. טענה זו הועלתה בעלמא ללא הוכחה כלשהי בדבר מצבה הכלכלי של משפחת הנאשם 1. יחד עם זאת, אף אם אניח כי מדובר במשפחה שמצבה הכלכלי אינו שפיר, לא ניתן לראות בכך בשום פנים ואופן הצדקה לפעילות נמשכת ושיטתית של סחר בכלי נשק התקפיים, הכוללים אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית תואמת, נשק דמוי רובה סער ושני מטעני חבלה, והכל תמורת סכומי כסף גבוהים ותוך סיכון משמעותי לחיי אדם.

8. מבחינת הענישה הנוהגת - בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות בנשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולה להיגרם כתוצאה מהן. אשר לעבירת הסחר בנשק- כידוע, העונש המרבי הקבוע בחוק בגינה הוא מאסר 15 שנים. בית המשפט העליון הדגיש כי יש לראות עבירה זו במשנה חומרה, וכי על דרך הכלל יש להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות בנשק בכלל ובעבירות של סחר בנשק בפרט. נפסק כי הגם שהענישה היא לעולם אינדיבידואלית, הרי בעבירה של סחר בנשק ראוי כי ברגיל בית המשפט ייתן משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין (ראו: 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל (25.2.2014), פס' 13).

לאחרונה, ניתן בבית-המשפט העליון פסק-דין שדן בהרחבה בענישה בגין עבירות של סחר בנשק (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל (16.8.2018)). נקבע כי נוכח הממדים המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה, והקלות היחסית שבה ניתן לבצעה, מן הראוי להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלה בכפוף לנסיבותיו של כל מקרה. בחינת מתחמי הענישה ההולמים שאושרו באותו פסק-דין בגין עבירות של סחר בנשק, מעלה כי בגין עבירה של סחר בנשק וקשירת קשר לביצוע פשע שנגעה למכירת אקדח, אושר מתחם עונש הולם שנע מ- 2 עד 4 שנות מאסר בפועל (שם, פס' 54-56). בעקבות פסק-הדין האמור, קבעתי לאחרונה מתחם עונש הולם שנע מ- 20 עד 40 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בעבירה בודדת של סחר בנשק שנגעה למכירת אקדח חצי אוטומטי, מחסנית ו- 42 כדורים לסוכן משטרה, כאשר הנאשם באותו מקרה גם ירה באקדח באוויר במקום פתוח לציבור כדי להוכיח את תקינותו של האקדח הנמכר (ראו: ת"פ (י-ם) 34003-04-18 מדינת ישראל נ' עג'אג' (8.10.2018)). ערעור על גזר-הדין האמור נדחה על-ידי בית-המשפט העליון בע"פ 8284/18 סרחאן נ' מדינת ישראל (21.11.2018)). בענייננו, הנאשם 1 מכר לסוכן אקדח חצי אוטומטי ומחסנית תואמת. הנאשם 1 לא ירה באקדח, אך הציע לסוכן נשקים נוספים למכירה.

אשר למכירת רובה סער - בע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל, אושר מתחם עונש הולם שנע מ- 2 עד 5 שנות מאסר בפועל בגין מכירה רובה סער מסוג קלצ'ניקוב ועבירה נלוות של קשירת קשר לביצוע פשע (שם, פס' 62-68). בענייננו, יש להתחשב בכך שההרשעה היא בעבירת סחר בנשק ללא עבירה נלוות, וכמו כן מדובר בנשק דמוי רובה סער שאינו מקורי. לצד זאת, ראוי לציין כי הנשק נמכר במחיר משמעותי של 72,000 ₪.

בכל הנוגע למכירת מטען חבלה - ע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל לא דן בסחר במטעני חבלה. הנחת המוצא לדיון בסוגיה זו היא כי מכירת מטען חבלה נושאת בחובה חומרה וסיכון גבוהים יותר ביחס למכירת אקדח ואף ביחס למכירת רובה סער. כך, שכן מטען חבלה עלול להתפוצץ באופן לא מבוקר. כמו כן, הנזק שעלול להיגרם מפיצוץ חומר הנפץ שבמטען ומרסיסיו הוא רחב היקף. זאת ועוד; ככלל, קשה לטעון לגבי סוג נשק זה כי הוא משמש להגנה עצמית. ואמנם, בע"פ 5779/14 אלגזי נ' מדינת ישראל (5.2.2015) עמד בית-המשפט העליון על הסכנה הרבה הכרוכה בעבירות נשק הנוגעות במטעני חבלה, ועל הצורך בענישה מכאיבה בגין כך (באותה פרשה, היה מדובר בעבירות של ייצור נשק ועסקה אחרת בנשק בגין רכישת חלקים של מטען חבלה ומכירתם).

בשים לב למתחמים שאושרו בע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל לגבי מכירת אקדח ולגבי מכירת רובה סער, נראה כי רמת הענישה לגבי מכירת מטען חבלה ראוי שתהא מחמירה יותר מן הטעמים שפורטו לעיל. לגבי מכירת מטען

החבלה הראשון (נשוא האישום השלישי), יש לקחת בחשבון שהמטען כלל מערכת הפעלה אלחוטית, וכן אמצעי להצמדת המטען לגוף מתכתי (כגון כלי רכב). כמו כן, יש לקחת בחשבון שהנאשם 1 החזיק את מטען החבלה הראשון בסלון ביתו, ואף יזם פיצוץ מבוקר מחוץ לבית כדי להדגים את הפעלת המטען. בנוסף, הנאשם 1 הציע לסוכן מגוון רחב של מטעני חבלה בגדלים ובמחירים שונים. בהתחשב בכל אלה, אילו האישום השלישי היה עומד לבדו, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגינו יכול היה להתחיל מ- 32 חודשי מאסר בפועל. אשר למכירת מטען החבלה השני (נשוא האישום השישי) - יש לקחת בחשבון כי המטען כלל מערכת הפעלה אלחוטית עם שני מקלטים אלחוטיים. כמו כן, התמורה ששולמה עבור מטען החבלה השני, הייתה גבוהה ביחס לתמורה ששולמה עבור מטען החבלה הראשון. לצד זאת, לא נטען שהמטען השני כלל אמצעי הצמדה לגוף מתכתי, ואף אין טענה שהנאשם 1 החזיק את המטען השני בבית מגורים, או יזם פיצוץ מבוקר של המטען. בהתחשב בכך, אילו האישום השישי היה עומד לבדו, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגינו יכול היה להתחיל מ- 28 חודשי מאסר בפועל.

למען שלמות התמונה, אציין כי בת"פ (מרכז) 50148-01-14 מדינת ישראל נ' ברכה (24.8.2016), קבע בית-המשפט המחוזי מתחם ענישה הולמת שנע מ- 6 עד 10 שנות מאסר בפועל בגין מכירה של ארבע לבנות חבלה, שישה מטעני חבלה המורכבים כל אחד משתי לבנות חבלה עם מערכות הפעלה (שתיים מתוכן אלחוטיות), ו- 13 נפצי חבלה (שם, פס' 33-30). ערעור המדינה על קולת העונש באותה פרשה נדחה, כאשר בית-המשפט העליון ציין כי יתכן שבית-המשפט המחוזי הקל במידת-מה בענישה, אולם הדבר לא הצדיק התערבות ערעורית (ראו: ע"פ 7843/16 ברכה נ' מדינת ישראל (20.4.2017)).

9. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע כלל העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין ארבע עבירות הסחר בנשק בהן הורשע הנאשם 1, שכללו מכירת אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית תואמת, נשק דמוי רובה סער M-4, וכן שני מטעני חבלה שלמים הכוללים מערכות הפעלה אלחוטיות כאשר אחד מהמטענים כולל אמצעי הצמדה של המטען לגוף מתכתי וכאשר הנאשם ביצע פיצוץ מבוקר מחוץ לבית - נע מ- 7 עד 11 שנות מאסר בפועל.

בנסיבות העניין, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כולל גם רכיב של קנס כספי. זאת, בשים לב לכך שהעבירות בוצעו עבור בצע כסף, וכן בהתחשב בכך שהנאשם 1 ביצע את העסקאות תמורת סכום כולל של 138,000 ₪. ודוק, גם אם אניח כי היה על הנאשם 1 להתחלק בתמורה זו עם אחרים, וגם אם אניח כי הנאשם 1 קיבל לכיסו אחוז קטן בלבד מהתמורה הכוללת, לא ניתן להימנע מהטלת קנס בשיעור ממשי שירתיע מפני הישנות העבירות הנדונות שהמניע לביצוען הוא הפקת רווח כספי (ראו: ע"פ 55643/14 עיסא הנ"ל, סוף פס' 13). בהקשר זה, אזכיר כי בהתאם להלכה הפסוקה, גובה הקנס הכספי אינו מוגבל בהכרח לגובה הרווח הכלכלי שהנאשם הפיק מביצוע העבירה. שיעור הקנס כפוף לעקרון ההלימה ועליו לבטא את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען, ומידת פגיעתן בערכים המוגנים (ראו: ע"פ 8045/17 בראנסי הנ"ל, פס' 22). הסנגור טען שמצבו הכלכלי של מרשו אינו בטוב. על-אף שלא הוצגה לפניי ראיה כלשהי בעניין, ראיתי להתחשב גם בטענה זו (ראו: סעיף 40 לחוק העונשין). בהתחשב בכל אלה, אני רואה לקבוע כי **מתחם הקנס ההולם** בגין מכלול העבירות בהן הורשע הנאשם 1, מתחיל מסכום של 20,000 ₪ ומעלה.

בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה לסטות מהמתחם שנקבע לקולא או לחומרה.

(ה) גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

10. לצורך גזירת העונש המתאים, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין. **לטובת הנאשם 1**, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם 1 הודה ונטל אחריות על מעשיו. בכך הוא חסך את שמיעת העדויות בתיק, ולכך יש ליתן משקל ממשי. כמו כן, הנאשם 1 הביע בדבריו לפניי חרטה על מעשיו. שנית, הנאשם הוא בן 31, נשוי ואב לילדים קטנים, וכן מטפל בהורים חולים. יש להניח כי ריצוי תקופת מאסר ארוכה מאחורי סורג ובריח לא תהיה קלה עבור הנאשם ועבור בני משפחתו. שלישית, הנאשם 1 מצוי במעצר תקופה ממושכת (מאז מרץ 2018), וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחובת הנאשם 1, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, בעברו של הנאשם 1 ישנן 4 הרשעות קודמות: האחת, הרשעה משנת 2016 בגין עבירות של תקיפת עובד ציבור, הפרעה לשוטר ואיומים, בגין ריצה עונש של 6 חודשי עבודות שירות. השנייה, הרשעה משנת 2013 בגין עבירות נגד שוטרים, בגין ריצה עונש מאסר בפועל של שלושה חודשים ויום. השלישית, הרשעה משנת 2009 בגין עבירה של החזקת סכין, בגינה נדון לצו של"צ וקנס. והרביעית, הרשעה שהתיישנה משנת 2006 מבית-משפט לנוער בגין גניבה, בגינה הושתו עליו קנס והתחייבות להימנע מעבירה. הנה כי כן, אין מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם 1 עם החוק. לצד זאת, יש לציין כי אין בעברו של הנאשם 1 הרשעות קודמות בעבירות נשק. כמו כן, הנאשם 1 לא ריצה עד היום עונש מאסר בפועל ממושך. שנית, בהתאם להלכה הפסוקה, יש לשקול את הצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים מפני הישנות עבירות של סחר בנשק שמסוכנותן רבה (ראו גם: סעיפים 140 ו-142 לחוק העונשין).

11. באיזון בין השיקולים, ראיתי להעמיד את עונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם 1 מעל קצהו התחתון של המתחם שנקבע - 7.5 שנות מאסר בפועל, וכן מאסרים מותנים הצופים פני עתיד. אשר לקנס הכספי - ראיתי להסתפק ברף התחתון של מתחם הקנס ההולם שנקבע, כך שהנאשם 1 יחויב בקנס בסך 20,000 ₪. נוכח מצבו הכלכלי הנתון של הנאשם 1, ישולם הקנס בתשלומים.

נאשם 2 - אחמד ג'ווליס

(א) עיקרי העובדות

12. כאמור, הנאשם 2 הורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של סחר בנשק ביחס לשני אישומים: בהתאם לאישום החמישי, הסוכן התקשר לנאשם 2 והתעניין ברכישת אקדח. השניים נפגשו ביום 12.2.2018 ברכבו של הסוכן. הנאשם 2 ביצע שיחת טלפון לאדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה. אותו אדם אחר הגיע למקום המפגש, והכניס מבעד לחלון הרכב שקית שבתוכה אקדח חצי אוטומטי מסוג Zigana. בתמורה לאקדח, הסוכן מסר לידי הנאשם 2 סך של 43,000 ₪, ובדק את האקדח בירי כדור.

בהתאם לאישום השביעי, ביום 14.2.2018 התקשר הנאשם 2 לסוכן והציע לו לרכוש רובה סער. בין השניים התנהל משא-ומתן לגבי מועד העסקה ומחיר הנשק, במהלכו הנאשם 2 אמר לסוכן כי הנאשם 1 יביא לו את הנשק. בעקבות אותו משא-ומתן, ביום 20.2.2018 נפגשו הסוכן והנאשם 1 ברכבו של הסוכן. באותו מפגש, הנאשם 1 מכר

לסוכן נשק דמוי רובה סער M-4. הסוכן בדק את הנשק בירי כדור, ואז שילם לנאשם 1 סך של 72,000 ₪. במהלך ספירת השטרות, הצטרף הנאשם 2 אל הסוכן והנאשם 1.

(ב) תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 2

13. מהתסקיר עולה כי הנאשם 2 הוא בן 24, רווק, מתגורר בבית הוריו, עובד כטבח באולם אירועים וכנהג משאית, חסר עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית. מבחינת גורמי סיכון- שירות המבחן ציין כי הנאשם 2 התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו (יוער כי בדיון לפני הבהיר הנאשם 2 כי הוא אינו חוזר בו מהודאתו בכתב-האישום המתוקן). עוד התרשם שירות המבחן כי נאשם 2 התקשה לבחון את השלכות מעשיו, והפנים דפוסי חשיבה עברייניים על רקע קשריו עם גורמים עוברי חוק. מבחינת גורמי סיכוי- שירות המבחן ציין כי מדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם 2 עם החוק, וכי בשנים האחרונות הוא הצליח לתפקד במישור התעסוקתי ושמר על יציבות. כמו כן, הנאשם 2 הצהיר לפני שירות המבחן על שאיפתו להפסיק את קשריו השוליים והביע חרטה על מעשיו. באיזון בין השיקולים, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 2 עונש מאסר בפועל, שיהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו.

(ג) טיעוני הצדדים לעונש

14. ב"כ המאשימה הסכים כי יש לקבוע מתחם אחד בגין שני האישומים בהם הורשע הנאשם 2. לשיטת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2, נע מ- 4 עד 7 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם 2 בשליש התחתון של המתחם הנטען, וכן להטיל עליו מאסר מותנה וקנס כספי.

מנגד, הסנגור טען כי מרשו אינו דמות דומיננטית בביצוע העבירות, ואף קיבל סכום קטן בלבד מהתמורה הכספית. לטענת הסנגור, מתחם העונש ההולם את שתי העבירות בהן הורשע מרשו, נע מ- 20 עד 45 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, ונוכח ההודאה, העדר העבר הפלילי והגיל הצעיר, עתר הסנגור למקם את העונש של מרשו בתחתית המתחם הנטען.

הנאשם 2 הביע בדבריו לפני צער וחרטה על מעשיו, טען כי לא ישוב עליהם, וביקש את רחמיו של בית-המשפט.

(ד) ריבוי עבירות

15. שני הצדדים הסכימו כי ראוי לקבוע מתחם עונש הולם אחד בגין שתי עבירות הסחר בנשק בהן הורשע הנאשם 2. נוכח הקשר ההדוק בין המעשים, אף אני שותפה לדעה זו.

(ה) קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2

16. על הערכים המוגנים, על הפגיעה בהם ועל הנזק האקטואלי והפוטנציאלי בעקבות ביצוע עבירות של סחר

בנשק עמדתי בפס' 6-7 לעיל, ואני מפנה לדבריי שם. מבחינת **נסיבות ביצוע העבירות** - הנאשם 2 מכר לסוכן אקדח חצי אוטומטי אותו סיפק לו אחר, וזאת תמורת 43,000 ₪. כמו כן, הנאשם 2 יזם פנייה לסוכן על-מנת שירכוש רובה דמוי סער M-4, וכן ניהל עם הסוכן משא ומתן על מועד העסקה ועל מחיר הנשק. העסקה עצמה בוצעה על-ידי הנאשם 1, שהביא את ה-M-4 לסוכן וקיבל לידי את התמורה הכספית בסך 72,000 ₪. עם זאת, הנאשם 2 הצטרף לסוכן ולנאשם 1 במהלך ספירת השטרות. מכאן שהנאשם 2 היה מבצע עיקרי בשתי העסקאות. בעסקת מכירת האקדח החצי אוטומטי, חלקו של הנאשם 2 היה משמעותי. אף אם האקדח סופק לנאשם 2 על-ידי אחר, הרי הנאשם 2 הוא שהוציא את העסקה אל הפועל מול הסוכן, וקיבל את התמורה הכספית לידי. בעסקת מכירת ה-M-4, חלקו של הנאשם 2 היה נמוך ביחס לחלקו של נאשם 1. עם זאת, הנאשם 2 תרם תרומה מהותית לביצוע העבירה, שכן הוא אשר יזם את הפנייה לסוכן, ניהל עמו את המשא-ומתן ונכח בשלב ספירת שטרות הכסף.

בפס' 8 לדבריי לעיל, עמדתי על **הענישה הנוהגת** בעבירות סחר בנשק בכלל, ובמקרים של מכירת אקדח חצי אוטומטי ו/או רובה סער בפרט. בהתייחס לאותה פסיקה, אציין כי בעניינו של נאשם 2 יש להתחשב בכך שבאישום החמישי האקדח החצי אוטומטי נמכר ללא מחסנית וללא ירי באוויר במקום פתוח לציבור. כמו כן, באישום השביעי לא מדובר ברובה סער מקורי, אלא בנשק דמוי רובה סער, כאשר חלקו של הנאשם 2 בעסקה האמורה נמוך ביחס לחלקו של הנאשם 1 כמפורט לעיל.

17. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע כלל העבירות; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** שתי עבירות הסחר בנשק בהן הורשע הנאשם 2, שכללו מכירת אקדח חצי אוטומטי ומכירת נשק דמוי רובה סער M-4 וזאת לפי חלקו היחסי של הנאשם 2 בעסקאות אלה כאמור לעיל - נע מ- 30 עד 60 חודשי מאסר בפועל.

אשר לקביעת **מתחם הקנס ההולם** (על הצורך בו עמדתי בפס' 9 בדבריי לעיל) - התחשבתי בכך שבאישום החמישי הנאשם 2 קיבל לידי תמורה בסך 43,000 ₪. כפי שהבהרתי לעיל, גם אם אניח כי היה על הנאשם 2 להתחלק בתמורה זו עם מי שסיפק את הנשק, וגם אם אניח כי הנאשם 2 קיבל לכיסו אחוז קטן בלבד מהתמורה הכוללת, אני סבורה כי אין בכך כדי לאיין את הצורך בהטלת קנס בשיעור ממשי שירתיע מפני הישנות עבירות שהמניע להן הוא הפקת רווחים כספיים. לצד זאת, התחשבתי בכך שבאישום השביעי התמורה הכספית לא שולמה לנאשם 2 (כי אם לנאשם 1), כאשר אין באישום השביעי טענה לתשלום סכום כספי כלשהו לידי הנאשם 2. כמו כן, התחשבתי בכך שהנאשם 2 הוא בן למשפחה המונה 8 נפשות, כאשר לטענת הסנגור מדובר במשפחה שהממן אינו מצוי בכיסה. בנסיבות אלה, אני רואה לקבוע כי מתחם הקנס ההולם בעניינו של הנאשם 2, יתחיל מסכום של 8,000 ₪ ומעלה.

בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה לסטות מהמתחם שנקבע לקולא או לחומרה.

(ו) גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

18. **לטובת הנאשם 2**, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם 2 הודה ונטל אחריות על מעשיו. בכך הוא חסך את שמיעת העדויות בתיק, ולכך יש ליתן משקל ממשי. כמו כן, הנאשם 2 הביע בדבריו לפניי חרטה על מעשיו.

שנית, הנאשם 2 חסר עבר פלילי. שלישית, הנאשם הוא צעיר יחסית, בן 24, בן למשפחה נורמטיבית. מהתסקיר עולה כי אביו של הנאשם 2 הגיב בכעס על מעורבות בנו בפלילים ונמנע מיצירת קשר עמו מאז מעצרו, באופן שמציב גבול עבור הנאשם. רביעית, הנאשם מצוי במעצר תקופה ממושכת (מאז מרץ 2018), וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחובת הנאשם 2, שקלתי את העובדה ששירות המבחן התרשם כי הנאשם 2 מתקשה להכיר בחומרת מעשיו, והמליץ על עונש מאסר בפועל שיהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. על רקע זה, יש ליתן משקל לצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים מפני הישנות עבירות של סחר בנשק.

19. באיזון בין השיקולים, ראיתי להעמיד את עונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם 2 מעט מעל הרף התחתון של המתחם שנקבע בעניינו - 33 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסרים מותנים הצופים פני עתיד. כמו כן, ראיתי להסתפק ברף התחתון של מתחם הקנס ההולם שנקבע, כך שהנאשם 2 יחויב בקנס בסך 8,000 ₪. נוכח מצבו הכלכלי הנטען של הנאשם 2, ישולם הקנס בתשלומים.

נאשם 3 - מחפוד' חאפז דרבאס

(א) עיקרי העובדות

20. כאמור, הנאשם 3 הורשע לפי הודאתו בעבירה אחת של עסקה אחרת בנשק: בהתאם לאישום השני, ביום 29.11.2017 התקשר הסוכן לאדם אחר (להלן: האחר) והתעניין ברכישת נשק מסוג תבור. האחר הציע לסוכן לרכוש רובה סער. בעקבות זאת, התקשר האחר לנאשם 3 וביקש ממנו להשיג עבורו למכירה רובה סער עליו שוחחו השניים בעבר. למחרת, ביום 30.11.2017, הודיע הסוכן לאחר כי הוא מעוניין לרכוש את הנשק. באותו היום שוחח האחר עם הנאשם 3, והפציר בו ללחוץ על המחזיק בנשק לרדת במחיר. בשעות הערב, אסף הסוכן את האחר ברכבו כדי לבצע את העסקה. במהלך הנסיעה, שוחח האחר עם הנאשם 3 בטלפון, והפציר בנאשם 3 לזרז את השגת הנשק מהמחזיק בו. הסוכן והאחר הגיעו לעיסאווייה, ואז האחר ירד מהרכב של הסוכן, ואילו הסוכן נותר ברכב והמתין לו. האחר הלך לכיוון ביתו של הנאשם 3, וחזר עם נשק דמוי רובה סער M-16, המכיל חלקי M-16 תקינים ביחד עם מחסנית תואמת ו-25 כדורי תחמושת. על-גבי הנשק הורכבה כוונת אופטית, ואל גוף הנשק חוברו דורגלים. הסוכן בדק את הנשק באמצעות ירי של מספר כדורים, ובתמורה מסר לידיו של האחר סכום של 49,000 ₪.

(ב) תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3

21. מהתסקיר עולה כי הנאשם 3 הוא בן 38, נשוי ואב לחמישה ילדים שגילם 6-15. טרם מעצרו, עבד הנאשם 3 כאחראי תחזוקה באוניברסיטה העברית. הנאשם 3 ביצע עבירות קודמות כשהיה קטין בתקופת האינתיפאדה הראשונה, אולם לדבריו בגיל 17 הוא החליט לעשות שינוי בחייו, השלים 12 שנות לימוד, עשה בגרות, השתלב בעבודת תחזוקה באוניברסיטה העברית, וכן קיבל מלגת לימוד ולמד לימודי חשמל. ערב מעצרו בתיק זה, היה הנאשם 3 אמור לגשת לבחינת הסיום אך נעצר. כמו כן, במהלך השנים האחרונות היה הנאשם 3 מחויב לפרנסת משפחתו, וכן פעיל במישור החברתי והציבורי במסגרת ועד ההורים וכן במסגרת ועד הכפר. הנאשם 3 הדגיש לשירות המבחן כי המעשה בגינו הורשע אינו משקף את אורח חייו בשנים האחרונות ואת ערכיו, ואף לא היה לו צורך בכך מבחינה כספית. הוא עמד על

המחירים האישיים הכבדים שהוא משלם בגין אובדן מקום עבודתו, פגיעה בדימויו הציבורי, ואף פגיעה בהליכי קבלת תעודת זהות ישראלית עבור אשתו שהנה בעלת אזרחות ירדנית. מבחינת גורמי סיכוי- שירות המבחן התרשם כי לנאשם 3 יכולות תפקודיות טובות, וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע, תוך שמשפחתו מהווה עבורו רשת תמיכה יציבה, המכוונת אותו לתפקוד נורמטיבי. מבחינת גורמי סיכון- שירות המבחן סבר כי יתכן שברקע ביצוע העבירה עומדים בין היתר דפוסים של ריצוי האחר, וכן רצון בהשגת תחושת כוח ומשמעות תוך היענות לבקשות אחרים, באופן העלול להוות גורם סיכון להישנות עבירות. המלצת שירות המבחן הייתה להטיל על הנאשם 3 עונש מאסר בפועל שייקח בחשבון את תקופת מעצרו.

(ג) טיעוני הצדדים לעונש

22. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם 3 אינו הציר המרכזי במסגרת עסקת המכר נשוא האישום השני, אולם חלקו בעסקה אינו זניח שכן בלעדיו העסקה לא הייתה יוצאת אל הפועל. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם 3 נע מ- 2 עד 5 שנות מאסר בפועל. המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם 3 בשליש התחתון של המתחם הנטען, ולהשית גם עליו מאסר מותנה וקנס כספי.

מנגד, הסנגור טען כי החלק של מרשו באישום השני הוא חלקו של מתווך. נטען כי הסיבה שהובילה את הנאשם 3 לביצוע העבירה אינה בצע כסף, אלא סיבה חברתית. לגישת הסנגור, מתחם הענישה ההולמת בעניינו של נאשם 3 נע מ- 8 עד 20 חודשי מאסר בפועל. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - הסנגור טען כי תלוי ועומד צו להריסת ביתו של הנאשם 3 מטעמי תכנון ובניה. הצו הוצא על-ידי בית-המשפט לעניינים מקומיים, ואמור להיכנס לתוקף בתחילת יוני 2019. נטען כי אם הנאשם 3 לא ישתחרר עד אז מבית האסורים, הוא לא יוכל לטפל בענייניו, והבית עלול להיהרס תוך פגיעה של ממש בבני משפחתו של הנאשם. בסיום טיעוניו עתר הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם 3, שעצור בתיק זה החל מיום 12.3.2018.

הנאשם 3 טען בדבריו לפני כי מאז שהתחתן הוא עסוק בפרנסת משפחתו ובפעילות חברתית וציבורית. הוא לקח אחריות על מעשיו, והוסיף: "אני אשתחרר ויותר לא אסתבך בחיים. מרוב שאני עוזר הסתבכתי".

(ד) קביעת מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 3

23. על הערכים המוגנים, על הפגיעה בהם ועל הנזק האקטואלי והפוטנציאלי בעקבות ביצוע עבירה בנשק עמדתי בפס' 6-7 לעיל, ואני מפנה לדבריי שם. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה - הנאשם 3 לא הורשע בחלופה של "סחר בנשק" לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, אלא בחלופה של "עסקה אחרת בנשק" לפי סעיף 144(ב2) הנ"ל. מכאן שגם המאשימה אינה רואה בנאשם 3 בגדר סוחר בנשק. אשר לחלקו היחסי של הנאשם 3 בעסקה נשוא האישום השני - בחינת נסיבות ביצוע העבירה מלמדת כי בעקבות בקשתו של האחר, נאשם 3 יצר קשר עם מי שהחזיק ברובה סער למכירה, תיאם מולו את המכירה, והעביר אל מחזיק הנשק את מסריו של האחר בדבר הורדת מחיר הנשק. מכל אלה ניתן ללמוד כי חלקו של הנאשם 3 בפרשה לא היה זניח כלל ועיקר, וכי הנאשם 3 תרם תרומה מהותית להוצאת העסקה אל הפועל. יחד עם זאת, ראוי לציין כי הנאשם 3 לא יזם את העסקה, לא שוחח עם הסוכן, לא נפגש עמו, לא נגע בנשק, לא קבע את מחיר הנשק, ואף אין טענה כי הוא קיבל תמורה כלשהי עבור חלקו בפרשה. מתסקיר שירות

המבחן וכן מטיעוני הסנגור והנאשם 3, עלה כי הסיבה שהובילה את הנאשם 3 לביצוע העבירה לא הייתה נעוצה בבצע כסף, אלא במניע חברתי (רצון לרצות את האחר שביקש את עזרתו של הנאשם 3).

אשר לענישה הנוהגת - בפס' 8 לדבריי לעיל, עמדתי על הענישה הנוהגת לגבי עבירת סחר ברובה סער מקורי. בעניין שלפניי, יש להתחשב בכך שאין מדובר ברובה סער מקורי, אלא בנשק דמוי רובה סער (אם כי הוא הכיל חלקי M-16 תקינים, והורכבו עליו כוונת אופטית ודורגלים). כמו כן, ובכך העיקר - הנאשם 3 אינו בגדר סוחר אלא בגדר מי שביצע "עסקה אחרת" באישום השני.

24. בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בנסיבות ביצוע העבירה; במדיניות הענישה הנוהגת; ובעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** בגין העבירה של "עסקה אחרת בנשק" בהתייחס לנשק דמוי רובה סער M-16 הורשע הנאשם 3 - נע מ- 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל.

מאחר שבעניינו של הנאשם 3 המניע לביצוע העבירה לא היה כספי, ומאחר שאין טענה בכתב-האישום המתוקן בו הודה הנאשם 3 כי הוא קיבל תמורה עבור חלקו בפרשה, אני סבורה כי ניתן להסתפק בעניינו של הנאשם 3 במתחם קנס הולם בטווח של אלפי ₪ בודדים.

בנסיבות העניין, לא מצאתי הצדקה לסטות מהמתחם שנקבע לקולא או לחומרה.

(ה) גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם שנקבע

25. **לטובת הנאשם 3**, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, הנאשם 3 הודה ונטל אחריות על מעשיו. בכך הוא חסך את שמיעת העדויות בתיק, ולכך יש ליתן משקל ממשי. כמו כן, הנאשם 3 הביע בדבריו לפניי צער על מעשיו. שנית, הנאשם 3 שילם מחירים אישיים משמעותיים על הרשעתו בתיק זה, לרבות אובדן מקום עבודה מסודר באוניברסיטה העברית, קטיעת לימודים שעבורם קיבל מלגה, שהייה מאחורי סורג ובריה רחוק מאשתו מילדי, וכן פגיעה בדימוי הציבורי ובפעילות החברתית שהנאשם 3 מעורב בה. יש להניח כי עונש המאסר בפועל מלווה בקשיים ממשיים עבור הנאשם, עבור אשתו (שהנה אזרחית ירדנית שמנסה לקבל מעמד בישראל) ועבור ילדיהם (שאחד מהם חולה). כך בוודאי, בשים לב לכך שהמשפחה מתמודדת עם צו להריסת הבית במישור התכנוני כאמור לעיל. שלישית, התחשבתי בכך ששירות המבחן התרשם שההליך הפלילי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם 3, וכי לאורך השנים הוא גילה יכולות תפקודיות טובות, והיה מסור למשפחתו המהווה גורם תמיכה משמעותי עבורו. רביעית, גם בעניינו של הנאשם 3 התחשבתי בכך שהוא מצוי במעצר תקופה ממושכת (מאז מרץ 2018), וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחובת הנאשם 3, שקלתי את הנתונים הבאים: ראשית, לנאשם 3 ארבע הרשעות קודמות בפלילים שהתיישנו: שתי ההרשעות הראשונות הן משנים 1995 ו- 1997 בעת שהנאשם 3 היה קטין. בשתיהן הורשע הנאשם 3 בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, ונגזרו עליו עונשי מאסר בפועל לריצוי ממש. כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, לאחר אותן הרשעות בגיל הקטנות, הנאשם 3 ראה לעשות שינוי בחייו, למד, התחתן וניהל אורח חיים יציב. שתי ההרשעות הנוספות הן משנים 2006 ו- 2010 בגין עבירות של הסעת שב"ח. בדיון לפניי נמסר כי הרקע לעבירות אלה נעוץ בכך שהנאשם 3

הסיע ברכבו את אשתו שהיא אזרחית ירדנית. ניתן לסכם ולומר כי אין זו ההסתבכות הראשונה של הנאשם 3 בפלילים, והוא אף ריצה בעברו עונשי מאסר בפועל כשהיה קטין. עם זאת, לפי גיליון הרישום הפלילי כלל הרשעותיו של הנאשם 3 התיישנו, ומכל מקום הן אינן מאפיינות את אורח חייו של הנאשם 3 בשנים האחרונות עד להסתבכותו בתיק הנוכחי. שנית, התחשבתי בכך ששירות המבחן התרשם כי ניתן למצוא אצל הנאשם 3 טשטוש גבולות ונטייה לריצוי האחר, תוך סיכון להישנות עבירות. על רקע זה, יש ליתן משקל לצורך בהרתעת היחיד ובהרתעת הרבים מפני הישנות עבירות בנשק.

26. באיזון בין השיקולים, ראיתי להעמיד את עונש המאסר בפועל שייגזר על הנאשם 3 מעט מעל הרף התחתון של המתחם שנקבע בעניינו - 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסרים מותנים הצופים פני עתיד. כמו כן, ראיתי לקבוע שהנאשם 2 יחויב בקנס בסך 3,000 ₪.

סוף דבר

27. נוכח מכלול הטעמים האמורים, אני גוזרת על שלושת הנאשמים כדלקמן:

נאשם 1 - מוחמד עוודאללה:

- א. 7.5 (שבע וחצי) שנות מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על-תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג פשע.
- ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 20,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.2019 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

נאשם 2 - אחמד ג'ווליס

- א. 33 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על-תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג פשע.
- ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 8,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.10.2019 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

נאשם 3 - מחפוד' חאפז דרבאס

- א. 18 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על-תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג פשע.
- ג. מאסר על-תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה בנשק מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 3,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.10.2019.

המזכירות תשלח העתק גזר-הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ט, 29 אפריל 2019, בנוכחות הצדדים.